

עת"א 42099/03/15 - מדינת ישראל נגד נימר מוראד

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 42099-03-15 מדינת ישראל נ' מוראד(אסיר) 05 מאי 2015

בפני כב' סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
העותרת
נגד
המשיב

נימר מוראד (אסיר)

פסק דין

1. לפניי מונחת בקשת העותר, שירות בתי הסוהר, להאריך את תקופת החזקתו של האסיר נימר מוראד (להלן: **"המשיב"**), בתנאי הפרדת יחיד, למשך 6 חודשים, החל מיום 1.4.15, לפי סעיף 19 **לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971** (להלן: **"הפקודה"**).
2. המשיב הנו אסיר בטחוני המרצה עונש מאסר למשך 10 שנים, מיום 3.1.10, בגין עבירות של חברות בארגון טרור, מגע עם סוכן חוץ וסיוע לאויב במלחמה. המשיב שוהה בהפרדה מיום 3.10.13, והחזקתו בהפרדה הוארכה מעת לעת בהחלטות גורמי שב"ס, ובית-המשפט המחוזי בבאר שבע (עת"א 52401-09-14, מיום 5.10.14).
3. לטענת העותר, הפרדתו של המשיב מתחייבת על רקע מסוכנותו לביטחון המדינה ואזרחיה, שכן הוא חשוד בתכנון פעילות עם גורמי חמאס מחוץ לכלא, בהינתן מידע מודיעיני שהצטבר בעניינו. על-פי החלטות גורמי שב"ס, המשיב מנוע מביקורים, עקב החשש כי הוא עלול לנצל הביקורים לשם פעילות שמטרתה לפגוע בביטחון המדינה ואזרחיה, ועתירה שהגיש המשיב בעניין זה נדחתה (עת"א 25331-04-14, מיום 8.5.14). עתירה נוספת שהוגשה מטעמו בעניין זה נקבע לדיון. עוד נטען כי מחוות הדעת של גורמי הכליאה עולה כי אין מניעה להמשך החזקתו של המשיב בהפרדה.
4. המשיב מתנגד להמשך החזקתו בהפרדה. לדברי באת-כוחו, הוא שוהה בהפרדה זמן ממושך, ובתי-המשפט שדנו בעניינו בעבר, לרבות בית-המשפט העליון בבקשת רשות ערעור שהוגשה מטעמו (רע"ב 2944/14), התייחסו לשאלה של חלוף הזמן למול המידע המסווג הקיים בעניינו, שמקורו בתיק חקירה שלא הבשיל לכדי כתב אישום. נטען, כי על העותר מוטל להראות כי הצטבר במהלך תקופת ההפרדה האחרונה מידע נוסף בעניינו של המשיב, המחייב המשך החזקתו בהפרדה. עוד טענה ב"כ המשיב, כי המידע שהוגש על-ידי העותר נוגע להתנהלות שגרתית של אסירים בין כתלי הכלא, המגשים בקשות שונות, דורשים זכויות לביקורים ולשהייה משותפת עם קרוביהם.
5. עיינתי בנימוקי העתירה, והגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות. העותרת לא עמדה בנטל המוטל

עליה, להציג בפני בית-המשפט מידע עדכני ורלוונטי מהעת האחרונה, המצביע על הצורך בהמשך החזקת המשיב בהפרדת יחיד, אמצעי המוביל לפגיעה דראסטית בזכויותיו של אסיר, ויש לנקוט בו במשנה זהירות בהתאם לעיקרון של מידתיות. למעשה, מאז נדון עניינו של המשיב בבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע, בחודש אוקטובר 2014, לא הצטברו בידי העותר ידיעות עדכניות המצביעות על המסוכנות הנטענת לגביו. זאת ועוד, בפסק-דינו של בית-המשפט העליון ברע"ב 2944/14 מיום 28.7.14, נכללה הצהרה מפי בא-כוח העותר דכאן, לפיה לקראת סיום תקופת ההפרדה הנוכחית יישקל מחדש עניינו של המשיב, תוך הבאת שאלת חלוף הזמן שבו מצוי המשיב בהפרדה, בחשבון, בין יתר השיקולים. בנסיבות המפורטות, היה מוטל על העותר לבצע שקילה מחדש של הצורך בהחזקת המשיב בהפרדה, לאור חלוף הזמן ולאור ההגבלות המפליגות על זכויותיו של המשיב, ובהעדר מידע עדכני המצביע על מסוכנותו בעת האחרונה, ספק בעיניי אילו היה מקום להגשת העתירה דנן.

6. לאור המפורט, אני דוחה את העתירה. ניתנת לעותר ארכה עד ליום ה-20.5.15, במהלכה יערך לשיבוצו של המשיב באגף שאינו אגף הפרדה.

ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ה, 05 מאי 2015, בהעדר הצדדים.